

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ,
ДЕРЖАВНИЙ ЗАКЛАД «ПІВДЕННОУКРАЇНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ імені К.Д. УШИНСЬКОГО»

Хмельницька гумантарно-педагогічна академія (Україна)

Юго Западний університет «Неофіт Рілські» (Болгарія)

Велікотирновські Університет «Св.Св.Кіріл і Методій» (Болгарія)

Харбінський інженерний університет (Китай)

Міжнародний Незалежний Університет Молдови (ULIM) (Молдова)

УПРАВЛІННЯ ТА ІННОВАЦІЇ В ОСВІТІ: ДОСВІД, ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ

**ЗБІРНИК МАТЕРІАЛІВ
МІЖНАРОДНОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ
21-22 листопада 2024 року**

УДК: 378.11+371.201+658.401.2
У677

ОРГКОМІТЕТ КОНФЕРЕНЦІЇ

Сакалюк О. О. – завідувач кафедри освітнього менеджменту та публічного управління ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського», кандидат педагогічних наук, доцент.

Ручкіна М. М. – доцент кафедри освітнього менеджменту та публічного управління ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського», кандидат педагогічних наук, доцент.

Рецензенти:

Корнєшук В. В. – завідувач кафедри психології та соціальної роботи Національного університету «Одеська політехніка», д.пед.н., професор

Воронова С. В. – завідувач науково-методичної лабораторії управлінської діяльності та забезпечення якості освіти, старший викладач кафедри філософії освіти КЗВО «Одеської академії непевної освіти Одеської обласної ради», к. пед. н.

Рекомендовано до друку Вченою радою ДЗ «ПНПУ імені К. Д. Ушинського», протокол №7, від 26 грудня 2024 року.

Відповідальність за зміст матеріалів несуть їх автори.

Управління та інновації в освіті: досвід, проблеми та перспективи:

У677 збірник матеріалів міжнар. наук.-практ. конф., м. Одеса 21-22 листопада 2024 року Одеса : ПНПУ імені К. Д. Ушинського , 2024. 134 с.

До збірника увійшли матеріали міжнародної науково-практичної конференції, присвяченої управлінню закладами освіти, досвіду, проблемам та перспективам їх розвитку.

Науковці та здобувачі освіти висвітлюють питання щодо управління освітнім процесом в умовах розвитку інноваційного середовища та організаційно-психологічних аспектів менеджменту в освіті.

УДК: 378.11+371.201+658.401.2
© Університет Ушинського, 2024

Вербицька Вікторія, Україна

МЕТОДИЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ЕКОНОМІСТІВ В УМОВАХ ЄВРОІНТЕГРАЦІЇ

Розвиток національної економіки держави та її конкурентоспроможність на міжнародній арені значною мірою залежать від якості сучасної професійної підготовки майбутніх економістів в закладах вищої освіти.

У сучасних умовах постала необхідність покращення рівня економічної освіти студентів, реформування системи професійної підготовки економістів за такими напрямками: необхідність застосування інноваційних педагогічних технологій; врахування поліфункціональних міжпредметних зв'язків; посилення ролі самостійної роботи в освітньому процесі; налагодження механізмів взаємодії освітян та представників ринку праці й роботодавців; наближення здобутих результатів наукових досліджень студентів і викладачів до практичного використання їх у реальних умовах [1].

В умовах постійних змін та глобалізації майбутній економіст повинен усвідомити своє призначення для національної економіки й соціальну роль у суспільстві, добре розуміти професійні функції на сучасному ринку праці, бути компетентним фахівцем, готовим до професійної конкуренції.

Формування професійної компетентності майбутніх економістів є надзвичайно важливим завданням професійної підготовки, адже вони мають використати отримані знання для самостійного дослідження актуальних питань розвитку національної економіки України та світової економіки загалом. Професійна підготовка майбутніх економістів, на наш погляд, – це процес формування економічних знань, професійно спрямованих практичних умінь і навичок студентів, розвиток їхньої мотивації до економічної самоосвіти та безперервного самовдосконалення.

Серед ефективних освітніх технологій можна назвати технологію математичної підготовки майбутніх економістів, основною ознакою якої є забезпечення реалізації в освітньому процесі поставлених цілей в галузі формування математичної основи професійної компетентності майбутніх економістів згідно з логікою вищої економічної освіти. Математична підготовка студентів-економістів сприяє поглибленню фундаментальної підготовки професійної діяльності економіста й конкретизації процесу оволодіння її змістом.

Суттєву роль освітньому процесі крім обов'язкових дисциплін, відіграють і вибіркові – так, наприклад, для студентів-бакалаврів спеціальності «Економіка підприємства», можна запропонувати такі курси за вибором: «Глобальна економіка», «Економіка зарубіжних країн», «Інфраструктура товарного ринку», «Національна економіка», «Соціально-економічна безпека» (2 курс);

«Економіка промислового підприємства», «Економіка торгівельного підприємства», «Економіко-математичні моделі в управлінні економікою», «Електронна комерція», «Звітність підприємства», «Інвестування», «Комерційна діяльність», «Методи прийняття рішень», «Підприємництво і бізнес-культура», «Платіжні системи» (3 курс); «Аналіз господарської діяльності», «Аналітика бізнес-процесів», «Внутрішній економічний механізм підприємств», «Капітал підприємства: формування та використання», «Організаційне проектування підприємства», «Податкова система», «Прогнозування соціально-економічних процесів», «Фінанси підприємства», «Управління інтелектуальним капіталом», «Формування бізнес-моделі підприємства» (4 курс).

У процесі професійної підготовки майбутніх економістів до розвитку національної економіки в умовах євроінтеграції особливу увагу звертаємо на вибір студентом необхідних для нього освітніх програм (з набору запропонованих) і способів освоєння їх (індивідуальний темп, форми і терміни здачі необхідної звітності). Індивідуальна освітня програма складена студентом за допомогою викладача (тьютора). Інваріантна складова: освітньо-професійна програма, навчальний план.

Під індивідуальною освітньою програмою студента розуміємо попередній план, складений самим студентом за підтримки педагога-наставника, його освітньої та іншої діяльності, спрямованої на особистісний і професійний розвиток; розроблений з урахуванням особистих, освітніх і професійних інтересів, потреб і запитів студента. Індивідуальний освітній маршрут студента визначаємо як заздалегідь накреслений ним самим шлях на основі створеної раніше індивідуальної освітньої програми; в маршруті чітко визначено часові та освітні критерії, а також поетапність навчання; його побудова відбувається при здійсненні наставником педагогічної підтримки.

Принцип вибору індивідуальної освітньої траєкторії полягає в тому, що студент має право на усвідомлений і погоджений з педагогом вибір основних компонентів своєї освіти: змісту, цілей, завдань, темпу, форм і методів навчання, особистісного змісту освіти, системи контролю й оцінки результатів. Творчість можлива лише за умов волевиявлення у виборі елементів освітньої діяльності. Для цього забезпечуємо майбутнім економістам право вибору цілей заняття, способи їхнього досягнення, теми творчої роботи, форми її виконання і захист, заохочуємо їхній власний погляд на проблему, аргументовані висновки та самооцінки.

Отже, створення умов для моделювання студентом-економістом індивідуальної траєкторії навчання та графіка його руху за цією траєкторією передбачає: ознайомлення з програмою професійної підготовки, нормативною та варіативною частинами навчального плану, запропонованими моделями навчання (очна, комбінована, дистанційна), модульною технологією представлення навчального матеріалу дисциплін, диференціацією завдань за рівнями складності, можливість свідомого вибору дисциплін, послідовності, синхронності й темпу виконання завдань, графіка поточного, модульного та підсумкового контролю.

Література

1. Ковальчук Г. О. Активізація навчання в економічній освіті : навч. посібник. Вид. 2. Київ : КНЕУ, 2003. 298 с.

Головатюк Іван, Україна

АРТ-ТЕРАПЕВТИЧНІ ТЕХНОЛОГІЇ У ПРОЦЕСІ РЕАЛІЗАЦІЇ МИСТЕЦЬКОЇ ОСВІТИ У ЗВО

Арт-терапія, що в останні роки набуває все більшого поширення в роботі педагогів, психологів та інших фахівців, чия діяльність пов'язана, насамперед, з людською особистістю, виникла як спосіб лікування мистецтвом і в середині ХХ століття активно застосовувалась для допомоги хворим у лікарнях і госпіталях. Нині первинне значення арт-терапії дещо змінилось і було переосмислене науковцями, тому в сучасній науковій традиції арт-терапія розуміється як метод роботи з внутрішнім світом людини, лікування її душі.

Оскільки арт-терапія має потенціал для роботи з внутрішнім світом особистості, закономірно, що найактивніше її застосовують у практиці психологи і педагоги. Зокрема в педагогічній науці виокремлюється група арт-терапевтичних педагогічних технологій, використання яких дає можливість урізноманітнити освітній процес у ЗВО та підвищити його ефективність, покращити результати навчання студентів.

Арт-терапевтичні технології ефективно працюють на досягнення мети й результатів освітнього процесу ще й тому, що арт-терапія ніби доповнює освіту тими рисами, які не притаманні їй за своєю суттю. Так, Г. Венгровер порівнює арт-терапію і освіту й зазначає, що для арт-терапії важливий індивідум або група на відміну від освітньої культури, де увага зміщується на освітнє середовище. Окрім того, якщо для освіти важливі спільні риси студентів: вік, рівень освіченості, рівень емоційного розвитку, то арт-терапія фокусується на унікальних рисах і відмінностях кожної особистості [5, с. 111].

Окрім терапевтичної складової важливим елементом арт-терапії є мистецтво, завдяки чому зокрема арт-терапевтичні технології виявляються ефективними в роботі зі студентами мистецьких спеціальностей, зокрема студентів, який здобувають бакалаврський рівень вищої освіти за спеціальністю 026 Сценічне мистецтво.

Мистецтво є тією ланкою, що пов'язує мистецьку освіту й арт-терапію і основою, на якій будується їх взаємозв'язок. В західній науковій традиції виокремлюються чотири аспекти мистецької освіти, що відображають уміння майбутніх фахівців: 1) бачити і відчувати мистецькі відносини; 2) продукувати об'єкти мистецтва; 3) знати і розуміти їх; 4) оцінювати мистецькі продукти [1, с. 2]. В щоденній діяльності акторів, як професійних, так і студентів, які лише здобувають фах, переважають кілька активностей, зокрема читання та робота над роллю, п'єсою. Таким чином, для підготовки майбутніх акторів доцільно застосовувати арт-терапевтичні технології бібліотерапії і драматерапії.

КЕРІВНИКА ЗАКЛАДУ ОСВІТИ В УМОВАХ СУЧАСНИХ ЗМІН	
Долженков О. БЕЗПЕКОВІ МЕХАНІЗМИ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ ЗАКЛАДОМ ОСВІТИ ПІД ЧАС ВОЄННОГО КОНФЛІКТУ	45
Лу Зежуй ДІЯЛЬНІСТЬ СТУДЕНТСЬКОГО САМОВРЯДУВАННЯ ЗАКЛАДУ ВИЩОЇ ОСВІТИ: ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ	47
Маряніна Е. ОЦІНКА СТАНУ ОСВІТИ В ОДЕСЬКІЙ ОБЛАСТІ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ	50
Оксенюк К. ТЕНДЕНЦІЇ ТА ПРОБЛЕМИ УПРАВЛІННЯ ЗАКЛАДАМИ ВИЩОЇ ОСВІТИ	51
Пей Шань ОСВІТНЯ НЕРІВНІСТЬ В ОСВІТНЬОМУ ПРОСТОРІ КИТАЙСЬКОЇ НАРОДНОЇ РЕСПУБЛІКИ	53
Ручкіна М., Ма Сіньюань ЕКСПЕРТИЗА В ОСВІТІ: ВИДИ ТА ФУНКЦІЇ	56
Секція 3	
Ван Хон НАПРЯМИ ВДОСКОНАЛЕННЯ ПРАВ ВЛАСНОСТІ НЕДЕРЖАВНИХ ЗАКЛАДІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ В КНР	60
Гладка В. ВОЛОНТЕРСТВО ЯК ІНСТРУМЕНТ СОЦІАЛЬНОГО РОЗВИТКУ В УПРАВЛІННІ ЗАКЛАДАМИ ОСВІТИ	62
Дубель В. ОРГАНІЗАЦІЯ КОНТРОЛЮ ГОСПОДАРСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ЗАКЛАДУ ОСВІТИ	66
Секція 4	
Вербицька В. МЕТОДИЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ЕКОНОМІСТІВ В УМОВАХ ЄВРОІНТЕГРАЦІЇ	69
Головатюк І. АРТ-ТЕРАПЕВТИЧНІ ТЕХНОЛОГІЇ У ПРОЦЕСІ РЕАЛІЗАЦІЇ МИСТЕЦЬКОЇ ОСВІТИ У ЗВО	71
Дяченко І. СУЧАСНІ ПІДХОДИ ДО ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ СПЕЦІАЛЬНОСТІ 061 ЖУРНАЛІСТИКА	73
Дяченко М. РОЗВИТОК ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ СУЧАСНОГО	76